

Tað eru fólk í Afríku, ið siga, at hin hvíti maðurin gongur við gudinum tjóðr- adum um vinstra skovning. Hann ræðist hann, aktar hann blint. Tað er skov- ingsurið. — Hesin gudurin orkmar ley, tey seta matin í hálsin, tey missa evnini til hvílu og til tryggan og rólígan svovn- Fyri hansara skuld fara tey tvisporandi av stað, skelkandi andlitíð, við spentum voddum og nervum sum fjólstreingjum. Eitt eygkast at klokkan — og tey glóða í villareid, missa vit og skil. Í størstað- um koyra tey fótgangararnar um koll, um tey eru á akfari, ella leypa fyri eitt akfar, um tey eru til gongu. Einans úr Ameríku frættist, at seinasta ár mistu meira enn 40.000 menniskju lívið á henda hátt. — Hetta má vera ein ræðuligur gudur, Hann átti at verið avtíkin og settur á forngripargoymslu.

Ungarns- hjálpin

loyvir sær at siga frá hesum:

Av góðum klæðum og skótoyi er sent av landinum 1½ tons, og annað- slíkt liggur til reiðr at skilja og senda. nú jólini eru av.

Inntil jólaaftan var innkomið frá ymiskum bygðum í peningi:

Hesur	230.00
Hvalvík	150.00
Funningur	107.00
Skálabotnur	142.00
Gjógv	495.00
Slættanes	70.00
Kunoy	219.00
Dalur	200.00
Økrum	50.00
Fámjin	701.00
Norðragota	486.00
Selatrað	180.00
Lamba	215.00
Haldórvík	775.00
Streymnes	270.00
Langasundur	57.00
Skúvoy	239.00
Trøllanes	40.00
Æðuvík	45.00
Míðvágur	1837.44
Múla	160.00
Kirkjubour	230.00
Vestmanna	2646.61
Árnafjørður	178.00
Ljósa	30.00
Sýðradalur, K.	110.00

Frá einstaklingum: Kr. M. kr. 25.—
V. D. 15.00, A. S. 10.00 og frá TNN
kr. 300.00.

Afturat hesum kemur so tað, sum er savnað inn av blóðum og á annan hátt og verður greitt frá hesum seinri.

Alt arbeiði verður gjørt frítt: Loss- ing, frakt, bilkoyring, skiljing, pakk- ing, reinsing — og hartil kundi rokna- æt nógv meira, sum Ungarnshjálpin hevur fingið frítt. Fyri alt hetta verð- ið tey avvarandi hjartaliga takkaði fyrðils.

KLÆDNA- OG PENINGAINN- SAVNINGIN HELDUR FRAM

Umframt klæði og pening vil Ungarnshjálpin fegin fáa til vega gott medisinlíní, dósmat (serliga kjøt) og tóg. Seinri kemur kanska uppá tal at fáa saltfisk og sild, men ikki enn.

Ungarnshjálpin heitir við hesum á allar keypmenn og reidarar um alt landið — og eisini sovordnar stovnar og virkir, sum hava við útlutning at gera, og biður um at fáa nakað av hesum nevnda sendandi. Tað kann sendast fragtfritt til „Ungarnshjálpin“, Tórshavn. Telf. 2425. 1730 og 2221.

Við hesu tøkk og ynskjum um eydnuríkt nýttár.

Ungarnshjálpin.

Tað egnir

Dagblaðið, ið fyri stutt síðan hevði ógvuliga ilt av tí, at okkurt blað hevði havt samrøðu við sínar partamenn, sýnist sjálvt tíðunt at hava samrøðu við sín partamann og partaeigara um ymisk mál. Hetta er lætt at prógva fyri Dagblaðs lesaran.

Tær samrøður, ið Dagblaðið hevur við sama partamann, tykjust at skula snúgva seg um heilt stór mál, sum t.d. seinasta samrøða teirra í Dagbl. nr. 102, har drøymt verður um at gera stórbroyting í ferðatælanini »ÜR SUNNBA TIL FUGLOYAR OG AFTUR TIL HAVNAR SAMA DAG«. Hetta kann væl lesast, men at nakar tekur slíkt upp fyri annað enn eitt jólaævintýr, skal valla vera. Okkurt skal vera til at egna við, og tí eru slík stór mál sum millión- lánið til vegin Hov-Øravík og strand- ferðslan fyri norðan- og sunnan- fjørðs ógvuliga væl nýtilig; ja, tað tykist sum Hákon við øllum sínum millióndreymum ætla at bliva eins og hesturin í álmanakkunum á sinni. Bert at droyma og fantasera um líkt og ólíkt, mátti nú verið hesum somu monnum greitt, at tað er alt ov lítið til at breyðføða Føroya fólk við.

Mangt er í neyðini nýtt, sigur orðatakið. Tað er uttan iva mang- ur, ið sigur við seg sjálvan: »Á tær milliónir, teir nú skulu vega til ym- isk endamál, teir somu menn, sum hava sitið hendur í hupp í ein manns- aldur, og nú reypa av at gera bæði ditt og datt. Hvar hava teir verið frammanundan, hava teir sovið ein tornerosesvovn? Ja, nógv av tí, ið ein lesur í Dagblaðnum er tiverri ikki annað enn málageip og ævin- týr Knút Hákonar.

Men ikki er tað at misunna teim- um, tá teir eru so barnsligir, at teir royna at ugga seg sjálvur. Skrivning Dagblaðsins er at líkna við eitt »Ekko fra Skoven«, ið roynir at svara sær sjálvum aftur. Næstu ferð ein lesur Dagblaðið, kann ein rokna við, at tað hevur havt eina sam- røðu við Hákon um at keypa eitt nýtt fyrvirni — har er eisini eitt milliónmál við lit. Tann, ið hirir seg um at lesa Dagblaðið, má mang- an suffa og siga: Á hasir Dagblaðs- menninir, teir liva í eini dreyrmaverð.

Jákup

Grein 70 í grundlógini sigur:

»Ingen kan paa grund af sin trosbe- kendelse eller afstamning beroves ad- gang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig bor- gerpligt.«

Sum kunnugt kann hvørki kvinna ella maður setast í lærarastarv, uttan so at viðkomandi kennir seg til trúðarlæru kirkjunnar. Eg veit fultvæl, at henda skipan skapar tryggileika fyri, at religiós- undirvísingin ikki endar í einum vagreyti, men kann henda skipan sameinast í orð og anda gríndlógarnar.

KROSSORÐ

Kunnu tit loysa hesi krossorðini? Tey eru ikki so ring at loysa. Sendið loysnina inn áðrenn 16. januar 1957, og vit lata 3. barnabókur í premiur eftir lutakasti millum tey, ið rætt hava gitt.

1		2	3	4		5	6	7		8
			9			10				
11				12		13				14
			15				16	17		
18	19				20		21		22	23
				24						
25		26		27				28		29
			30	31			32			
33			34	35		36				37
			38			39		40		
41						42				

Tvørturum: 1. Fuglur. 5. Ikki beiskur. 9. Navn. 10. Glíða. 11. Nýtt. 12. Vitugt. 14. Fá tær. 15. Ikki. 16. Tvey. 18. Vækstur. 20. Gentunavn. 22. Hond. 24. Staðarnavn. 25. Skyldfólk. 27. Navn. 28. Rokka. 30. Róp. 32. Ikki eg. 33. Friður. 24. Vápn. 37. Svára. 38. Hús. 39. Navn. 41. Farga reytt. 42. Væksturin.

Omaneftir: 1. Fæst við. 2. Rokka. 3. Ei. 4. Á. 5. Skyldug. 6. Viðkaði. 7. Hina. 8. Vækstur. 13. Fuglamuður. 15. Fá tær. 16. Undir fótinum. 19. Ilt. 20. Nevndust. 21. Djór. 23. Gentunavn. 25. Sum blóð er í. 26. Seinni. 28. Ikki seinni. 29. Maturin. 31. Føst. 32. Stírvín. 35. Ókókaða. 36. Djór. 38. Goyggi. 40. Bókstavrøð.

Lýsing

Sambært grein 17 í føroysku skattalógini frá 12. mars 1923 lýsir Tórshavnar líkningarnevnd hvønn búgva í Tórshavnar kommunu, sum verður at áliknast persónligan kommunuskatt fyri skattaárið 1957-58, skyldigan til annaðhvørt sjálfan ella við fulltrúa — tó við fulltrúargev- arans egnu áðyrð — í seinasta lagi 15. januar 1957 og teir, sum skyldu hava at føra lóggildar handilsbókur, í seinasta lagi 31. januar 1957 at geva upp inntøku sína fyri árið 1956 samsvarandi teim sjálv- uppgávum og roknskapum, sum nevndin letur flýggja skattgjaldarunum. Serstakliga verður víst á, at persónar, sum í yrki sínum vanligu nýta hetta í sjálvuppgávu. Hesi útfyllingarskjøl verða at endurflyggja Tórshavnar líkningarnevnd.

Somuleiðis verður gjørt kunnigt, at hann, sum ikki gevur upp inn- tøku sína í áðurnevndu tíðarfrestum, samsvarandi lógina missir rættin til at mótmæla skattalíknung síni, um hann ikki kana vísa á, at skattalíkn- ingin er meir enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meir enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í bót.

Hann, sum onga sjálvuppgávu hevur fingið við útflyggjanina, eigur sjálfur at snúgva seg til líkningarnevndina, tá møgulig mistøk við út- flyggjanina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at føra lóggildar handilsbókur og skatt- skyldig deydshúgv, skulu saman við sjálvuppgávu senda inn rakstr- arroknskap og uppgærd yvir fíggejarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu frestir í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirskrivaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til umhugsunar.

Arbeidsgevarar verða bidnir um at geva frágreiðingar um goldnar lønir o. a. m. til arbeidsfólk sitt, og mugu teir í seinasta lagi 15. jan. 1957 senda líkningarnevndina hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til samb. § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunnigt, at hann, sum til skaða fyri kommunu miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningarnevndini skeivar upplýsingar um inntøku ella ognar- og ferimunarviðurskipti síni, verður sektaður við, at hann til kommununa bætir upp til 10 ferðir tann skatt, sum hann hevur sviðið.

Øll verða bidnir um at skriva nøvn og bústað, (gotunavn og húsa- nummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki misskild.

Húsaeigarar fáa at vita virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningarnevndina mált. 1063.

Tórshavnar líkningarnevnd.